

Curtea Constituțională

Str. A. Lăpușeanu 28, Chișinău, MD-2004

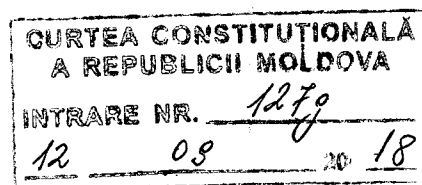
Curtea de Apel Chișinău vă expediază, pentru examinare conform competenței, sesizarea formulată de avocatul Nicolae Daniliuc privind excepția de neconstituționalitate a sintagmelor „condițiile” și „cazurile” de la art. 1, precum și prevederilor art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1445-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Anexe:

1. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate (12 file);
2. Copia încheierii Curții de Apel Chișinău din 29.05.2018 privind ridicarea excepției de neconstituționalitate (3 file);
3. Copia cererii de chemare în judecată și anexelor (28 file);
4. Copia hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17.11.2017 (5 file);
5. Copia cererii de apel (8 file).

**Judecătorul
Curții de Apel Chișinău**

Maria Guzun

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (judecător: Petru Harmaniu)

Dosarul nr. 2a-312/18

ÎNCHEIERE

29 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecătorul

Maria Guzun

Judecătorii

Virgiliu Buhnaci și Liuba Pruteanu

Grefier

Eugen Șciurovski

Examinând în ședință publică cererea înaintată de avocatul Nicolae Daniliuc, în interesele Irinei Zaharova, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Zaharova către Guvernul RM, Procuratura Generală, Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor privind repararea prejudiciului moral cauzat prin erorile comise de către procurori și instanțele de judecată în cadrul procesului penal,

C O N S T A T Ă :

La 17 iulie 2017, Irina Zaharova s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Guvernul RM, Procuratura Generală, Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor privind repararea prejudiciului moral cauzat prin erorile comise de către procurori și instanțele de judecată în cadrul procesului penal.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 02 decembrie 2016, s-a adresat procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție cu o plângere penală, solicitând pornirea urmăririi penale în baza art. 307, art. 324 alin. (3) și art. 332 alin. (2) din Codul penal.

La 06 ianuarie 2017 procurorul Procuraturii Anticorupție - Mircea Ciobanu a emis ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale pe cazul dat.

La 17 ianuarie 2017 în temeiul art. 299¹ din Codul de procedură penală, a contestat ordonanța din 06 ianuarie 2017 la procurorul ierarhic superior.

Prin ordonanța Procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție - Viorel Morari din 24 ianuarie 2017, plângerea din 17 ianuarie 2017 a fost respinsă.

La 29 ianuarie 2017 a contestat ordonanțele din 06 ianuarie 2017 și 24 ianuarie 2017 la judecătorul de instrucție al Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, iar la 16 martie 2017 plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 17 martie 2017 a depus recurs împotriva încheierii din 16 martie 2017, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 recursul a fost respins ca nefondat.

Susține reclamanta că autoritățile statului au avut o abordare superficială în raport cu plângerile sale cu privire la tragerea la răspundere penală a unor persoane, manifestată prin audierea doar a avocatului Nicolae Daniliuc și a Irinei Zaharova, pe

când urmau să fie audiate și alte persoane. De asemenea, a fost refuzat în ridicarea înregistrării audio a ședinței de judecată din 19 aprilie 2016, fapte care au determinat depunerea prezentei acțiuni.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2017, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea soluției, instanța de fond a reținut că, în cazul din speță, Irina Zaharova nu întrunește și nu se încadrează în nici unul dintre temeiurile prevăzute de art. 6 din Legea nr. 1545-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe, la 26 decembrie 2017 Irina Zaharova a contestat-o cu apel.

La 02 aprilie 2018, reprezentantul apelantei, avocatul Nicolae Daniliuc, a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmelor „condițiile” și „cazurile” de la art. 1, precum și prevederilor art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1445-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În ședința instanței de apel, avocatul Nicolae Daniliuc a susținut cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, solicitând să fie admisă.

Reprezentanții intimaților: Guvernul RM, Procuratura Generală, Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor în ședința de judecată nu s-au prezentat, procedura de citare fiind îndeplinită.

Audiind opinia participantului la proces, analizând actele și circumstanțele cauzei, instanța de apel ajunge la concluzia de a admite cererea și a ridica excepția de neconstituționalitate, cîn considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Totodată, prin Hotărârea nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a statuat că, în sensul articolului 135 alineatul (1) lit. a) și g) coroborat cu articolele 20, 115, 116 și 134 din Constituție, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu. Sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătoria/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. Judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia,

sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

La caz, verificând întrunirea condițiilor enumerate mai sus, instanța de apel constată că obiectul sesizării intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de reprezentantul uneia din părți, împuternicit în conformitate cu prevederile art. 80, 81 din Codul de procedură civilă; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Din aceste raționamente, instanța de apel ajunge la concluzia de a admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și a transmite sesizarea Curții Constituționale.

În conformitate cu art. 260 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul ridicării excepției de neconstituționalitate.

Astfel, până la soluționarea sesizării de către Curtea Constituțională procesul se suspendă.

În conformitate cu art. 12¹, art. 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

DISPUNE :

Se admite cererea înaintată de avocatul Nicolae Daniliuc, în interesele Irinei Zaharova, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmelor „condițiile” și „cazurile” de la art. 1, prevederilor art. 3 și 6 din Legea nr. 1445-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea privind excepția de neconstituționalitate formulată de avocatul Nicolae Daniliuc.

Se suspendă procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Zaharova către Guvernul RM, Procuratura Generală, Ministerul Justiției, Ministerul Finanțelor privind repararea prejudiciului moral cauzat prin erorile comise de către procurori și instanțele de judecată în cadrul procesului penal, până la soluționarea sesizării de către Curtea Constituțională.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, pe durata suspendării procesului, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

/semnătura/

Maria Guzun

/semnătura/

Virgiliu Buhnaci

/semnătura/

Liuba Pruteanu

Copia corespunde originalului

Judecător raportor Maria Guzun

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

**str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004
Republica Moldova**

**SESIZARE
privind excepția de neconstituționalitate**

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție

= 2 =

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Nume: Daniliuc

2. Prenume: Nicolae

3. Funcția: avocat

4. Adresa: BAA “CONEX”, str. A. Pușkin 24, of. 50, Chișinău MD 2012

5. Tel: 069504498

II – OBIECTUL SESIZĂRII

12.

Ridicarea excepție de neconstituționalitate în privința sintagmelor **“condițiile “ și „cazurile “** din art. 1 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Ridicarea excepție de neconstituționalitate în privința art. 3 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești

Ridicarea excepție de neconstituționalitate în privința art. 6 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

13. La 17 iulie 2017 reclamanta Irina Zaharova a înaintat în judecătoria sec. Buiucani mun. Chișinău o acțiune civilă împotriva Republicii Moldova, reprezentată în instanțele de judecată de către Guvernul RM, Procuratura Generală a RM, Ministerul Justiției al RM, Ministerul Finanțelor al RM cu privirea la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal de către procurori și instanțele de judecată.

Am invocat în acțiunea dată ca circumstanță de drept prevederile art. 53(2) din Constituția RM.

Am informat instanța de judecată că procurorii intenționat au ignorat intenționat prevederile art. 19, 254 CPP RM și au refuzat să efectueze o anchetă completă, obiectivă și sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului și fără nici un temei legal au refuzat în pornirea urmăririi penale.

La stadia urmăririi penale victima Irina zaharova a pus mai multe întrebări organului de urmărire penale, procurorilor în cauză.

Organul de urmărire penală, procurorii au ignorat toate întrebările adresate de către victimă și nici până-n prezent victima nu a primit răspuns la întrebările adresate organului de urmărire penală, procurorilor.

Atât instanța de fond la 16 martie 2017, cât și instanța de recurs la 11 mai 2017 au ignorat intenționat toate motivele și argumentele invocate în plângere și în recurs, au încălcat flagrant prevederile art. 1 și 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale..

Pe parcursul examinării cazului dat procurorii și instanțele de judecată au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254 CPP RM, au comis erori grave în cazul dat erori care cad sub incidența art. 53 (2) din Constituția RM.

La 27 noiembrie 2017 judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) a respins integral acțiunea din motivul că pretențiile înaintate nu cad sub incidența Legii nr. 1545-XIII din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Nefiind de acord cu hotărârea dată, Irina Zaharova a contestat-o cu apel la Curtea de Apel Chișinău.

În prezent pricina se află pe rol la Curtea de Apel Chișinău.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI ÎNCĂLCĂRI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIGINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14. Art. 53(2) din Constituția RM stipulează cu certitudine ca statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

- art. 1 (1) al Legii nr.1445 din 25.02.1998 stipulează că prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și administrative de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.
- art. 3 (1) al Legii nr. 1545-XIII din 25.02.1998 stipulează cu certitudine că în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma :
 - a) reținerii ilegale, alicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală ;
 - b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității ;
 - c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice ;
 - d) supunerii ilegale la arest administrativ, reținerii administrative ilegale sau aplicării ilegale a amenzii administrative de către instanța de judecată;
 - e) efectuării măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației ;
 - f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștamilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

- art. 6 al Legii nr. 1445 din 25.02.1998 stipulează că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul:
 - a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare ;
 - b) clasarea dosarului penal, date fiind absența faptului infracțiunii, a elementelor infracțiunii în acțiunile săvârșite sau a probelor doveditoare că persoana fizică a participat la comiterea unei infracțiuni;
 - c) adoptarea de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului administrativ sau a muncii corecționale în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;
 - d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărirea penală, a încheierii privind înfăptuirea, în timpul procesului penal, a măsurilor operative de investigații cu încălcarea prevederilor legislației.

Art. 53(2) din Constituția RM stipulează cu certitudine că statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Din sensul acestei norme constituționale reiese că statul răspunde pentru toate erorile săvârșite de către organele de anchetă și instanțele judecătorești, indiferent de careva condiții.

Art. 1 din Legea nr. 1445 din 25.02.1998 prin sintagmele „**condițiile**” și „**cazurile**”, art. 3 și 6 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 prin impunerea unor condiții și cazuri aberante și abuzive, fac imposibil repararea prejudiciului în cazurile date, iar când persoana fizică solicita repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin erorile săvârșite în procesul penal de către organele de anchetă și instanțele judecătorești, invocând astfel de circumstanțe - nu poate avea nici de cum câștig de cauză din motivul condițiilor abuzive, impuse de stat.

Statul, reieșind din prevederile art. 53(2) din Constituția RM, urma prin lege să stabilească numai modul de răspundere patrimonială a statului pentru prejudicial cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale de către organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești și nu să impună careva condiții și cazuri abuzive și aberante, când persoanele fizice și juridice pot solicita repararea prejudiciului moral și material.

În opinia mea, sintagmele “condițiile” și “cazurile” din art. 1 din Legea nr. 1545-XIII din 25.02.1998, art. 3 și 6 din Legea nr. 1545-XIII din 25.02.1998 sunt în contradicție cu prevederile art. 53(2) din Constituția RM.

Art. 7 din Constituția RM stipulează cu certitudine că Constituția RM este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

15.

A declara neconstituțional sintagmele “condițiile” și “cazurile” din art. 1 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

A declara neconstituțional art. 3 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

A declara neconstituțional art. 6 al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

16. La examinarea litigiilor de acest gen instanțele de judecată intenționat ignorează prevederile art. 53(2) din Constituția RM și aplică numai prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25.02.1998 sau chiar interpretează prevederile art. 53(2) din Constituția RM și potrivit sintagmei “**prin lege**” constată că statul a avut tot dreptul prin lege să stabilească condițiile și cazurile când persoana fizică și juridică poate solicita repararea prejudiciului material și moral cauzat prin erorile săvârșite în procesele penale de către organelle procuraturii și instanțele de judecată și anume în condițiile stipulate în art. 6 din Legea nr.1545-XIII din 25.02.1998.

Instanțele de judecată interne, reprezentanții statului în ședințele de judecată, în opinia mea, intenționat uită de prevederile art. 53(2) din Constituția Republicii Moldova.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului pe cauza Souminen v. Finlanda, reiterată în cauza Fomin vs. Moldova, a constatat că „rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a formulat cerințe privitoare la desfășurarea unui proces echitabil, așa cum impune art. 6 paragraful 1 din Convenție. Astfel Curtea a decis că textul implică obligația anchetei de a proceda la un examen atent al tuturor capetelor de cerere, formulate de reclamant, ale argumentelor și cererilor de probă ale părților, având ca scop de a aprecia pretențiile acestora pentru decizia pe care o va adopta (Van de Hurc c/Pays-Bas din 19.04.1994), că pentru imperativele echității impuse de art. 6 paragraful 1 din Convenție se găsește obligația pentru autoritățile de urmărire penală de a formula un ansamblu al procedurii care să nu se finiseze numai cu audierea contradictorie a părților.

Nerespectarea prevederilor art. 19 alin.(3) CPP RM, în sensul aprecierii date în Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Brenan v/ Marea Britanie ; cererea nr. 39846/98), prin care a stipulat că dacă scopul principal al art. 6 din Convenție în privința problemelor penale este asigurarea unui proces echitabil de către instanța judecătorească competent de a determina orice acuzație penală, atunci din aceasta nu reiese că articolul 6 paragraful 1 din Convenție nu este aplicabil stadiului prejudiciare de examinare a cauzei.

Astfel art. 6 paragraful 1 din Convenție poate să se refere la cauză și până la momentul când aceasta este expediată în instanța de judecată, dacă și în măsura în care echitatea cercetării judecătorești poate fi încălcată din cauza nerespectării dispozițiilor art. 6 din Convenție la stadia prejudiciară de examinare a cauzei, cade sub incidența prevederilor art. 6 al Convenției.

Prin urmare, ordonanțele emise de Procurorii Procuraturii Anticorupție Mircea Ciobanu și Viorel Moraru au un caracter superficial, iar situația de fapt și de drept este analogică cu cea stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în paragrafele 90 și 91 din Hotărârea din 02.11.2010 în cauza Mătăsaru și Savinschi c/ Moldova, în care la fel se impunea obligația pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială și multilateral, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuia să se limiteze pe concluzii pripite și nefondate pentru a refuza începerea oricăror investigații, pentru a-și motiva refuzul în începerea urmăririi penale pe presupuneri și ipoteze preconcepute.

În același context, conform prevederilor pct.22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM cu privire la aplicarea de către instanțele internaționale a unor prevederi ale Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale nr. 3 din 09.06.2014, în cazul în care instanțele de drept se abțin de a da răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o, posibilitatea de a cunoaște dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 paragraful 1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În acest ordin de idei, atât organul de urmărire penală și procurorii, cât și instanțele de judecată nu au oferit un răspuns la toate întrebările, formulate de către mine, avocatul Nicolae Daniliuc, în interesele lui Irina Zaharova, prin ce au încălcat art.1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție.

VII – LISTA DOCUMENTELOR ANEXATE

**17 Dosarul civil primit în gestiune de către
Curtea de Apel Chișinău nr. 2a-312/2018.**

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

18. Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Chișinău, Republica Moldova

02 aprilie 2018

Reprezentantul reclamantului Irina Zaharova

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Daniliuc', with a large loop at the beginning and several smaller loops at the end.

avocatul Nicolae Daniliuc.